

něvadž v daném případě nejde o služebnost náležející k vodnímu dílu, o jakých pojednává III. oddíl zák. čl. XXIII:1885 v §§ 57—67, nýbrž — jak bylo shora dovoděno — o povinnost zachovávatí stav nezávadný s hlediska vodní policie.

Č. 10.383.

Řízení správní: * Proti výměru okresního úřadu odmítajícímu podle § 78 odst. 1 vl. nař. č. 8/28 podané odvolání jako opožděné, je přípustno odvolání na zemský úřad (§ 74 odst. 1 vl. nař. č. 8/28, čl. 8 odst. 1 zák. č. 125/27).

(Nález ze dne 1. března 1933 č. 9361/32.)

Věc: Obec Č. proti okresnímu úřadu v Košicích o včasnost opravného prostředku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Výměrem z 21. srpna 1929 určil okresní úřad v Košicích domovskou příslušnost Zikmunda M. a Etely M. na základě bodu b) § 16 zák. čl. XXII:1886 z moci úřední v jejich rodišti Č. Proti tomuto výměru podala stěžující si obec odvolání, které žal. úřad nař. rozhodnutím odmítl ve smyslu odst. 1 § 78 vl. nař. č. 8/28 jako opožděné. K rozhodnutí tomu připojeno právní poučení, že výměr ten je v postupu instančním konečný.

Rozhoduje o stížnosti na toto rozhodnutí musil nss z povinnosti úřední nejprve zkoumati, byla-li věc v daném případě ve smyslu ustanovení § 5 zák. o ss vyřešena pořadem přípustných stolic správních. V tom směru pak uvážil nss takto:

Žal. úřad rozhodoval podle § 78 odst. 1 vl. nař. č. 8/28; předpis tento stanoví, že »odvolání, jež bylo podáno opožděně nebo není přípustné, odmítne úřad, u něhož odvolání má býti podáno«, t. j. úřad, který ve věci rozhodl v první stolici (§ 76).

Cit. vl. nař. nemá ustanovení, že by z rozhodnutí I. instance, kterým bylo nějaké odvolání odmítnuto jako opožděné, byl opravný prostředek vyloučen. Ale pak platí i v takovém případě ustanovení § 74 odst. 1 cit. vl. nař., že »pokud opravný prostředek není vyloučen, mohou se strany z rozhodnutí odvolati«, pokud se týče platí předpis čl. 8 odst. 1 zák. č. 125/27, že »pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se odvolati z rozhodnutí okresního úřadu k zemskému úřadu...« Stejně stanovisko zaujímá i komentované vydání vl. nař. č. 8/28, vyšlé v Praze 1928 jako II. svazek sbírky »Správa zemská a okresní v republice čsl.«, řízené Drem Václ. Joachimem, Drem Richardem Hollem a Drem Leopoldem Jabůrkem, kde se na stránce 122 poz. 1. rovněž uvádí, že »bude lze se proti nesprávnému rozhodnutí v tom směru brániti instančním pořadem«.

Z uvedeného plyne, že ani v daném případě nebyl spor nař. rozhodnutím vyřešen po rozumu § 5 zák. o ss v pořadu stolic správních; byla by tudíž stížnost podaná na nss vlastně nepřípustná ve smyslu § 5 odst. 2

zák. o ss, poněvadž nesměruje proti rozhodnutí konečnému. Poněvadž však okolnost, že stěžující si obec podala místo instančního odvolání ihned stížnost na nss, byla v daném případě způsobena tím, že žal. úřad k nař. rozhodnutí připojil shora uvedené — nesprávné — právní poučení, kteréžto poučení tudíž zakládá podstatnou vadu řízení, bylo zrušiti nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss.

Č. 10.384.

Vodní právo: Jak jest postupovati při stanovení náhrady za pozemky, vyvlastněné podle vod. zák. k účelům obecního vodovodu?

(Nález ze dne 1. března 1933 č. 18.419/32.)

Věc: Dr. Bedřich D. v Praze a Antonín S. v Č. proti zemskému úřadu v Praze o zřízení ochranného pásma pro obecní vodovod.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím bylo prohlášeno, že dohodou mezi st-li a zúčastněnou stranou byla vyřízena sporná otázka náhrady škody za pojetí pozemků č. k. . . . v kat. obci K. do ochranného pásma vodovodního, se zrušuje pro nezákonnost. V ostatním se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nálezem osp-é Praha-venkov ze 14. listopadu 1928 bylo obci Č. uděleno vodoprávní povolení rozšířiti vodovod podle předloženého projektu, a zejména zachytiti prameny na č. k. . . . v R. Současně stanoveny byly pro toto prameniště prozatímně dva provisorní ochranné obvody, a sice obvod užší a obvod širší.

Když pak k odvolání některých účastníků a zejména i dnešního st-le Antonína S., byla rozhodnutím zemského úřadu v Praze ze 4. října 1929 ona část zmíněného nálezu osp-é, pokud stanoveny byly ochranné obvody (užší a širší), pro vadnost řízení zrušena, a když zatím obec Č. žádala o stanovení definitivního užšího i širšího ochranného pásma pro zmíněný vodovod, vydal okresní úřad Praha-venkov po provedeném místním řízení komisionálním z 21. března 1929 a ze 7. listopadu 1929 nový nález z 8. listopadu 1929, jímž v základě §§ 37 a 49 č. 1 vod. zák. stanovil ochranný obvod prameniště obecního vodovodu v Č. na parcele č. . . . tak, že zaujímal tyto parcely: a) v katastru obce K.: celé parcely č. . . ., b) v katastru R. část lesní parcely č. kat. . . . kolem prameniště. Na všechny tyto parcely a části jejich, pokud jsou pojaty do řečeného ochranného pásma, uloženy byly tyto služebnosti: 1. Zákaz stavby obytných a hospodářských stavení, hnojení animálními hnojivy a hloubení studní, 2. na parcele č. kat. . . . v katastru K.-ském nařízeno zařídití všechna nečistá místa (hnojníky, záchodové žumpy, jímky na močůvku, jímky z chlévů a pod.), tak nepropustně, aby jakékoliv prosakování odpadních hmot bylo znemožněno; konečně bylo vysloveno, 3. aby na jižním cípu parcely č. kat. . . . v Č. při udělování stavebních povolení byly vždy předepsány takové podmínky pro zřizování hnojišť, žump a pod., které by znemožnily znečištění pramenů. Námitky interestů a zejména